

The Goose is Out #5
Volmaakt onvolmaakt.

De eerste vraag:
Osho, bent u onfeilbaar?

Thomas V. Kempis, ik ben onfeilbaar feilbaar! Ten eerste ben ik geen perfectionist, want voor mij is perfectionisme de grondoorzaak van alle neurose. Tenzij de mensheid zich ontdoet van het idee van perfectie, zal ze nooit gezond worden. Het idee van perfectie heeft juist de hele mensheid opgejaagd tot een staat van waanzin. Denken in termen van volmaaktheid betekent denken in termen van ideologie, doeleinden, waarden, "moeten", "niet-moeten". Je hebt aan een bepaald patroon te beantwoorden en val je buiten dat patroon, dan voel jij je enorm schuldig, een zondaar. En het patroon moet wel van dien aard zijn dat je het niet kunt waarmaken. Kun je dat wel, dan betekent het niet veel voor het ego.

Dus de wezenlijke eigenschap van het perfectionistische ideaal is dat het onbereikbaar moet zijn. Alleen dan is het de moeite waard het te bereiken. Snap je de tegenspraak? Die tegenspraak schept schizofrenie: je probeert het onmogelijke te doen, waarvan je drommels goed weet dat het niet zal gebeuren – het kan uit de aard der zaak niet gebeuren. Kan het wel gebeuren, dan heeft het niet veel met perfectie te maken; dan kan iedereen het presteren. Dan zit er niet veel voedsel in voor het ego: je ego kan er niet op kauwen, kan er niet door groeien. Het ego heeft behoefte aan het onmogelijke – en het onmogelijke, uit de aard der zaak alleen al, gaat niet gebeuren. Dus er zijn enkel twee uitwegen: de ene is, je gaat je schuldig voelen. Als je onschuldig bent, eenvoudig, intelligent, dan ga je je schuldig voelen... en schuld is een ziekelijke toestand.

Ik ben hier niet om je schuldgevoel aan te praten. Ik doe mijn best om je te helpen alle schuld kwijt te raken. Zodra je vrij van schuld bent, barst er gejuich in je los. En schuld is geworteld in het begrip perfectie.

De tweede uitweg is: als je gewiekst bent, word je hypocriet, dan ga je doen alsof je het gemaakt hebt. Je beduvelt anderen en je probeert bovendien jezelf te beduvelen. Je gaat in illusies leven, in hallucinaties, en dat is erg onheilig, erg a-religieus, erg schadelijk. Doen alsof, een leven van pretenties leiden, is heel wat slechter dan het leven van een schuldig mens. De schuldige is tenminste eenvoudig, maar de huichelaar, de hypocriet, de heilige, de zogenaamde wijze, de mahatma, is een zwendelaar. Hij is grotendeels onmenselijk – onmenselijk voor zichzelf omdat hij verdringt: dat is de enige manier om te doen alsof. Al wat hij in zichzelf aantreft wat tegen perfectie indruist, moet verdrongen worden. Vanbinnen is hij ziedend, hij is vol boosheid en woede; die komen naar buiten op ontelbare manieren; op subtiele, indirecte manieren komen ze boven.

Zelfs mensen als Jezus – innemend, goed – zitten vol boosheid, woede: en ze zijn tegen zulke onnozele dingen; 't is niet te geloven.

Jezus komt met zijn volgelingen – dat stel zotten die ze apostels noemen, hij heeft honger, dat hele stel is hongerig -ze komen bij een vijgenboom en er zitten geen vruchten aan. De boom kan er niets aan doen, maar Jezus wordt zo nijdig dat hij de vijgenboom de schuld geeft. Hij vervloekt de vijgenboom. Hoe kan dat nou? Aan de ene kant zegt hij "Heb je vijanden lief als jezelf". Aan de andere kant kan hij niet eens een vijgenboom vergeven dat hij geen vrucht draagt terwijl het daarvoor het jaargetij niet is.

Deze dichotomie, deze schizofrenie heeft de boventoon gevoerd bij de mensheid, duizenden jaren lang. Hij zegt: "God is liefde", en toch .. God beheert een hel. Als God liefde is, is het eerste wat vernietigd moet worden de hel; die zou terstond verbrand moeten worden, uit de

weg geruimd. Het hele idee "hel" komt van een erg jaloerse God. Maar Jezus werd als jood geboren, leefde als jood, stierf als jood; hij was geen christen. Hij had het woord 'christen' nog nooit gehoord. En het joodse idee over God is geen erg best idee.

De Talmoed zegt – de verklaring is in Gods eigen woorden – "Ik ben een jaloerse God, erg jaloers. Ik ben niet aardig! Ik ben je oom niet!" Deze God moet wel de hel scheppen.

Eigenlijk, leven met zo'n god... zelfs in de hemel ...een god die niet je oom is, die niet aardig is, die jaloers isstaat gelijk aan de hel. Wat voor soort paradijs heb je verkregen door met hem te leven? Daar zal een despotische, dictatoriale sfeer heersen ... geen vrijheid, geen liefde. Jaloezie en liefde kunnen niet tegelijk bestaan.

Dus zelfs de zogenaamde goede mensen hebben menselijke ellende veroorzaakt. Het doet pijn omdat we deze dingen nooit overwogen hebben. We hebben nooit geprobeerd ons verleden bloot te leggen, en alle diepe oorzaken van onze ellende liggen in ons verleden. En, je moet heel goed bedenken: je verleden is meer gedomineerd door Jezus, Mahavira, Confucius, Krishna, Rama, Boeddha, dan door Alexander de Grote, Julius Caesar, Timoerlenk, Genghis Khan, Nadir Shah. Geschiedenisboeken spreken over deze mensen, maar ze zijn geen deel van jouw onderbewuste. Ze maken misschien deel uit van de geschiedenis, maar ze vormen niet je persoonlijkheid; die wordt gevormd door zogenaamde goede mensen. Inderdaad, ze hadden een paar goede kwaliteiten in zich, maar dat ging hand in hand met dualiteit, en de dualiteit kwam voort uit het idee van perfectie.

Jāina's zeggen dat Mahavira nooit transpireerde. Hoe kan een volmaakt man transpireren? Ik kan transpireren ... ik ben geen volmaakt mens! En transpiratie in de zomer is zo fantastisch, dat ik liever transpiratie zou kiezen dan perfectie! Want een mens die niet transpireert heeft gewoon een plastic lichaam, synthetisch, niet-ademend, niet-poreus. Het hele lichaam ademt, daarom transpireer je. Transpiratie is een natuurlijk proces om je lichaamstemperatuur steeds gelijkmatig te houden. Wel, Mahavira moet vanbinnen wel branden als de hel!. Hoe krijgt hij het anders voor elkaar zijn lichaamstemperatuur constant te houden? Zonder transpiratie is dat niet te doen, is het onmogelijk.

Jāina's zeggen dat toen een slang Mahavira's voeten verwondde, er geen bloed maar melk uit de voeten vloeide. Welnu, melk is alleen mogelijk als Mahavira's voeten geen voeten waren maar borsten. .. en een man die borsten aan zijn voeten heeft, hoort in een circus thuis!

Dit is hun begrip van volmaaktheid; een volmaakt mens kan niet zoiets viezigs als bloed hebben, zoiets bloederigs als bloed; hij zit vol melk en honing. Maar stel je alleen eens voor: een man vol melk en honing zal stinken! Melk verandert in wrongel en de honing trekt allerlei muskieten en vliegen aan; hij zal compleet onder de vliegen zitten! Ik houd niet van dit soort perfectie. Mahavira is zo perfect dat hij niet urineert, geen stoelgang heeft; dit zijn dingen voor onvolmaakte menselijke wezens. Je kunt je Mahavira niet voorstellen als hij op een toilet zit ... onmogelijk ... maar waar gaat al die shit dan naartoe? Dan moet hij de grootste schijtman ter wereld zijn geweest.

Ik heb gelezen in de medische tijdschriften over een man .. het langdurigste geval van constipatie: achttien maanden. Maar deze medici hebben Mahavira niet in de gaten ... dit is niets ... veertig jaar lang! Dit is de langste tijd dat een mens ooit in staat geweest is zijn darmen in bedwang te houden. Dit is je reinste yoga! Het machtigste geval van constipatie in de hele geschiedenis van de mens ... en ik denk niet dat iemand hem zal gaan verslaan. Deze malle ideeën zijn in stand gehouden alleen om de mensheid te laten lijden. Als je deze ideeën in gedachten hebt, dan voel je je overal schuldig over. Bij een plasje ben je schuldig –

waar ben je mee bezig? Op een WC zitten ... je komt in de hel terecht! Komt er bloed uit je lijf ... diepe vernedering.

Jezus loopt op water, probeert een dode vriend weer tot leven te brengen, maar zelf kon hij het kruis niet overleven; probeert blinden en doven te genezen, maar kan nog niet één domkop verlichten, kan nog geen enkele dwaas van zijn dwaasheid afhelpen, kan geen enkel mens redden door hem hard op zijn kop te slaan en te zeggen: "Kijk, de gans is eruit!"

Thomas V. Kempis, ik ben erg feilbaar want ik ben geen neuroticus, ik ben niet psychotisch, geen perfectionist. En ik ben blij met mijn gebreken ... ik hou van deze wereld omdat ze onvolmaakt is, en daarom groeit ze; was ze perfect, dan zou ze dood zijn. Groei is enkel mogelijk als er mankementen zijn. Perfectie betekent: punt uit. Perfectie betekent ultieme dood; dan is er geen manier die te overstijgen.

Ik zou willen dat je steeds onthoudt: ik ben niet volmaakt, het hele universum is onvolmaakt. Van die imperfectie houden, genieten van die onvolmaaktheid, dat is mijn hele boodschap.

De psychiater leunt achterover en zet z'n vingertoppen tegenover elkaar, terwijl hij de diep ellendige man kalmeert die voor hem staat. "Rustig maar, beste man" dringt hij vriendelijk aan. "Ik heb een boel anderen al geholpen met fixaties heel wat erger dan die van jou. Laat ik eens kijken of ik het probleem goed begrijp. Je geeft aan: in momenten van grote emotionele stress, denk je dat je een hond bent. Een fox terriër, nietwaar?"

"Ja meneer", mompelt de patiënt. "Een kleine fox terriër, wit en bruin gevlekt. Zeg alstublieft dat u me kunt helpen dokter. Als dit nog langer doorgaat, weet ik niet wat ik zal doen ..."

De dokter maakt een gebaar naar de bank: "Nou, nou," sust hij, "het eerste wat je moet doen is hier gaan liggen. Dan kijken we of we de oorzaak van je waanidee kunnen achterhalen."

"O nee, dat kan ik echt niet, dokter," zegt de patiënt. "Ik mag niet op het meubilair".

Als een idee eenmaal sterk in je heeft postgevat, dan wordt het een realiteit. Perfectionisme is een neurotisch idee. Onfeilbaarheid is goed voor domme Poolse Pausen maar niet voor intelligente mensen. Een intelligent mens begrijpt dat het leven een avontuur is, een constant onderzoeken met vallen en opstaan. Daarin zit 'm juist de lol, dat maakt het pittig! Voor mij hoeft je niet perfect te zijn. Ik wil dat je enkel zo perfect imperfect bent als 't maar kan. Geniet van je imperfect zijn! Geniet juist van je gewoon-zijn! Pas op voor zogenaamde "Zijne Heiligheden" ... Die zijn allemaal "Zijne Schijnheiligheden". Als je gek bent op zulke grote woorden als "Zijne Heiligheid", maak dan een titel als "Zijne Doodgewoonheid" ... ZDG, niet ZH! Ik propageer gewoon-zijn. Ik claim geen enkel wonder; ik ben een heel gewoon man. En ik wil graag dat jij ook erg gewoon bent, zodat je deze twee polariteiten kwijt raakt: die van schuld en die van hypocrisie. Precies in het midden ligt gezondheid.

De Heilige Petrus daagde de aartsengel Gabriël uit voor een spelletje golf. Petrus' eerste slag resulteerde in een hole-in-one. Gabriëls eerste slag leverde hetzelfde resultaat op. Hetzelfde gebeurde bij het volgende schot.

Petrus keek nadenkend naar Gabriël en zei toen: "Wat zou je ervan zeggen als we de wonderen erbuiten houden en golf spelen?"

Ik ben niet onfeilbaar, en ik zou dat ook niet prettig vinden, omdat het moordend is. Ik zou graag zoveel fouten maken als 't maar kan en ik zou graag fouten blijven maken tot mijn allerlaatste ademtocht, want dat betekent leven. Als je fouten kunt blijven begaan zelfs bij je laatste ademtocht, heb je de dood overwonnen.

Een zenmeester lag op sterven ... ik voel heel veel voor de zen-benadering, om de eenvoudige reden dat zij zich ook verheugen in het gewone. Dat is het mooie van zen: geen enkele religie heeft tot zulke hoogten van het gewone kunnen opklimmen. De meester was erg oud, zowat tachtig. Hij riep zijn discipelen bij elkaar en zei: "Dit is mijn laatste dag. Ik denk niet dat ik de zon nog zal zien ondergaan, en de zon staat al aan de horizon. Ik heb jullie allemaal geroepen om me een nieuwe manier van sterven aan de hand te doen."

Ze waren een beetje ontdaan. Ze zeiden: "Wat bedoelt u met een 'nieuwe manier'?"

Hij zei: "De mensen zijn gestorven in bed, gestorven in de badkamer, mensen zijn op zus en zo een manier gestorven. Dat is allemaal al eerder gedaan, en ik vind het altijd leuk om de dingen op een nieuwe manier te doen, op mijn eigen manier. Kunnen jullie me iets voorstellen? Hebben jullie wel eens gehoord dat iemand staande is doodgegaan?"

Stilte alom. Er was er een die zei: "Ja, ik heb gehoord van een zenmeester die staande is gestorven." Hij zei: "Dan komt dat te vervallen! Hebben jullie wel eens gehoord van iemand die ondersteboven stierf, op zijn hoofd, in sirshasana, in hoofdstand?"

Iedereen zei: "Zoiets hebben we nog nooit gehoord, zoiets hebben we ons nog nooit voorgesteld ...dat iemand doodging toen hij op zijn hoofd stond!"

Daarom zei hij: "Dat moet het dan zijn!" De oude man ging op zijn hoofd staan, en men zegt dat - zo te zien - alles erop wees dat hij dood was. Maar er was een probleem; de zen discipelen wisten niet wat ze met de situatie aan moesten: wat moesten ze nu met deze oude baas doen? Ze hadden nog nooit van een ritueel gehoord voor iemand die in hoofdstand was gestorven. Wat te doen? Ze wisten heel goed wat er te doen stond met iemand als hij bed doodging, maar wat te doen met deze man? En hij stond daar dood op zijn hoofd!

Eentje suggereerde: "Gauw ...hollen... Zijn oude zuster woont hier vlakbij; ze is non.

Misschien kan zij iets doen of iets aanraden. Zij is zelfs nog gekker dan deze oude baas!"

Dus ze holden naar haar toe. De zuster kwam en schreeuwde tegen haar broer. Ze zei: "Kijk nou eens, je hele leven ben je al een lastpost geweest. Ga nou tenminste vredig dood, maak er niet zoveel deining van! Waarom jaag je deze arme discipelen zo op de kast? Ga op je benen staan en ga op je bed liggen!"

De oude man lachte, stond op en ging op het bed liggen, en zei: "Wie heeft die idiote zuster van mij hierheen gehaald? Ze laat me nog niet eens doodgaan op een onfatsoenlijke manier!"

Maar hij zei: "Oké, wees maar blij ook. Dit is je laatste wens; ik heb nooit ook maar één van je adviezen opgevolgd. Dit is wel het minste wat ik doen kan voor ik vertrek."

Maar de vrouw bleef daar niet eens om hem te zien vertrekken. Ze zei: "Ga daar nou maar enkel liggen. Ik ga weg. En ga op bed dood op een fatsoenlijke manier. Niet nog meer overlast!"

Zij ging weg, en de oude baas stierf in bed op een fatsoenlijke manier.

Zo moet het leven geleefd worden.

Ik ben geen heilige. Ik ben geen wijze. Al die hocus-pocus woorden betekenen voor mij niets. Ik ben inderdaad een beetje gek, maar juist door mijn gekte kunnen jullie op mij bouwen! Je moet nooit bouwen op heiligen, en nooit op wijzen... die maken je geschift.

Het was theetijd in het oord, en de lucht hing als een zwaar dik blauw gordijn toen het stelletje drummers en hun toeristenvrienden opstaken. Opeens eiste een luide stem in de hal de deur open te doen in naam der wet. De rokers haalden paniekerig hun nog rokende stickies bij elkaar en stopten die in de koekoeksklok. De politie kwam binnen, doorzocht vlijtig, vond niets en verdween. De troep slaakte een zucht van verlichting en liep naar de

koekoeksklok precies toen de wijzer van de klok drie uur 's morgens aangaf. Het deurtje sprong open, de vogel stak z'n kop naar buiten en zei: "Hé, man, hoe laat is het?"

De tweede vraag.

Osho, ik heb gehoord dat achter elke zogenaamde belangrijke man – als Julius Caesar of Napoleon, of zelfs een echt groot man als Socrates – een vrouw stond die het voor het zeggen had. Ik heb het altijd klaargespeeld te veranderen van een bewonderaar van vrouwen in een vrouwengek. Wat is uw geheim? U heeft meer vrouwen verantwoordelijkheid gegeven dan echt mogelijk is en toch bent u vrij gebleven en geliefd door hen allemaal ... en ik houd ook van u.

Prem Prasad, de zogenaamde grote mannen - Julius Caesar, Alexander, Napoleon en anderen - werden inderdaad gedreven door vrouwen; ze probeerden zichzelf te bewijzen.

De vrouw beschikt over één heel speciale kwaliteit; ze is op een bepaalde manier erg tevreden met kleine dingen. Juist omdat ze een vrouw is heeft ze een natuurlijk vermogen om kinderen te creëren; haar verlangen naar creativiteit is vervuld. Ze wordt volgens haar natuur een schepper, volgens haar biologie. Op dat punt voelt de man zich onmachtig; hij kan geen kinderen voortbrengen. Iets als een lege schoot vanbinnen doet pijn. Hij wil de vrouw bewijzen .. in het bijzonder de vrouw die hij liefheeft .. "ik kan ook creëren", "ik kan ook veroveren", "ik kan de wereld ook laten zien dat ik niet enkel nutteloos ben, net zoals een appendix", "ik heb ook iets bij te dragen aan de wereld, aan zijn schoonheid, aan zijn macht, aan zijn kunst, aan zijn muziek, aan zijn dans. Ik moet dat bewijzen!"

Dat is een heel onbewust verlangen in iedere man – iets te bewijzen. En zodra iemand verliefd wordt op een vrouw, wordt de kwestie meteen van overwegend belang. Hij gaat zichzelf bewijzen door meer geld te verdienen, door president te worden of eerste minister, door de wereld te veroveren. Maar wat hij ook doet, hij blijft toch incompleet – hij kan niet wedijveren met de vrouw. Zij blijft zo compleet, zo gecenterd en geaard, dat de man naar het uiterste eind van de wereld kan gaan, en toch zal hij niet geaard zijn. Hij gaat naar de Everest, hij gaat naar de maan, hij wordt een wereldveroveraar, hij ontdekt grote wetenschappelijke waarheden, hij voert oorlogen, hij onderzoekt het onbekende, maar waar hij ook is hij ontdekt dat er iets ontbreekt. Die ontbrekende schakel is biologisch.

De vrouw heeft een evenwichtige biologie; haar chemie is gelijkelijk uitgebalanceerd. De man heeft een biologie die een beetje onevenwichtig is: het ene deel is zwaarder en het andere deel is wat lichter, en dat schept in hem innerlijke spanning. Daardoor komt het dat er meer mannen gek worden dan vrouwen, meer mannen zelfmoord plegen dan vrouwen, meer mannen een moord begaan dan vrouwen. En als je naar de wereld kijkt dan zie je dat die door mannen gedomineerd wordt om de simpele reden dat de vrouw niet geïnteresseerd is in domineren; dat is niet nodig – ze voelt een zekere soort vervulling in haar diepste kern. De man is altijd overijld, gaat ergens heen, altijd op weg. Alle mannen zijn Amerikanen, toeristen! Ze kunnen niet hier-nu zijn.

En het begint al in de baarmoeder. Een ervaren moeder die een of twee kinderen gebaard heeft weet heel goed na een paar maanden of ze in haar schoot een jongen of een meisje heeft. De jongen begint te schoppen, hij is bezig een Alexander de Grote te worden! Het meisje blijft rustig, op haar gemak, meditatief. Ze verwekt niet veel opschudding. Hierdoor komt het dat de vrouw gemakkelijk gedomineerd werd door de man. Het komt niet door de superioriteit van de man, niet door zijn kracht, dat hij in staat was de vrouw te domineren, juist door het tegenovergestelde. De vrouw is superieur op veel manieren, en

doordat de man lijdt aan minderwaardigheid moest hij de vrouw domineren; alleen dan kon hij een beetje kwijtraken van zijn minderwaardigheid.

De man heeft de hele geschiedenis gedomineerd, hij heeft op alle mogelijke manieren geprobeerd de vrouw tot slavin te maken. Maar hij heeft geen succes gehad: oppervlakkig ziet het er misschien naar uit dat hij erin geslaagd is, maar elke man weet drommels goed dat , op het moment dat hij het huis binnenkomt, hij niet langer de leeuw is die hij voorgeeft te zijn in de buitenwereld. Hij wordt ineens een hond, een arme hond, staart tussen de benen! Als hij het huis uitgaat, gaat hij als de bliksem, als hij thuiskomt is al het gas verdwenen! Op de een of andere manier komt hij bang binnen, bevend, en hij gaat dezelfde krant lezen die hij de hele dag al gelezen heeft, alleen om de vrouw te mijden. Die krant is niet meer dan een gordijn. Zelfs een klein vrouwtje is genoeg om iedere Mohammed Ali de Grote tot zijn positieven te brengen.

Er is een mooi verhaal uit het leven van de grote Indiase Keizer Akbar:

Op een dag zei een van zijn vrienden, Birbal, tegen hem: "Voor zover ik weet, worden alle mannen overheerst door vrouwen, wat ze ook beweren". Akbar was beledigd. Hij zei: "Bewijs dat maar eens. Er moeten een paar mannen zijn die niet worden overheerst.; jouw verklaring kan niet als generalisatie worden aangenomen. Daarom geef ik je twee prachtige paarden. Ga daarmee op stap - neem ook wat hennen mee. Als je een man ontdekt die onder de plak zit, dan geef je hem een hen; vind je een man die geen pantoffelheld is, dan laat je hem kiezen – hij kan of het zwarte of het witte paard krijgen. Dit zijn de allermooiste paarden die ik heb, de kostbaarste." Ik die dagen waren paarden enorm veel waard. Birbal deed de ronde in Delhi, en overal waar hij kwam moest hij een hen aanbieden. Alleen in één plaats had hij een beetje een probleem. Een heel gespierde man - zo'n sterk, gespierd lijf had hij nog nooit gezien - zat in de zon zijn spieren te masseren.

Birbal vroeg hem: "Bent u een man die onder de plak zit?"

Hij liet gewoon zijn spieren aan Birbal zien en zei: "Houd mijn hand alleen maar vast, dan zal ik het je laten zien!" Hij kraakte Birbal's hand zodat die het uitschreeuwde en hij zei: "Moet je het me nu nog eens vragen? Dan zal ik je een optater geven! De vraag alleen al is een belediging! Wie kan mij overheersen?"

Een petieterig vrouwtje was binnen aan het koken – gewoon een klein vrouwtje dat de man zou hebben kunnen verpletteren met één enkele hand. Daar was geen kruis voor nodig geweest, alleen een beetje druk op haar nek en ze zou het hebben afgelegd!

Birbal vroeg: "Waar is je vrouw?"

Hij zei: "Dat is mijn vrouw die binnen staat te koken. Je kan naar haar kijken, kijk dan naar mij en dan kan je bepalen wie de meester is."

Het was zo volkomen duidelijk, dat Birbal zei: "U bent beslist de meester, dus ik moet mijn generalisatie intrekken. U kunt als geschenk van de koning kiezen één van de twee paarden, zwart of wit."

En de man keek naar de vrouw en zei: "Welk paard moet ik kiezen, zwart of wit?"

En de vrouw zei: "Dat witte maar!"

En Birbal zei: "Nu krijgt u een hen! Punt uit! U heeft misschien spierkracht, maar dat bewijst niets."

De vrouw heeft psychologisch een grip.

Andrew Carnegie, een van de grote rijke industriëlen ter wereld, werd gevraagd op de laatste dag van zijn leven: "Hoe heeft u het voor elkaar gekregen zoveel geld te verdienen? Wat voor geheim zat daarachter?"

Hij zei: "Er was geen geheim. Ik probeerde alleen te kijken of ik zoveel geld kon verdienen dat mijn vrouw het niet allemaal kon uitgeven, maar ik faalde, zij slaagde."

Prasad, jij vraagt me:

Ik heb gehoord dat achter elke zogenaamde belangrijke man – zoal Julius Caesar of Napoleon, of zelfs een echt groot man als Socrates – een vrouw stond die het voor het zeggen had.

Het is waar: Over de zogenaamde grote mannen is het waar, omdat zij geprobeerd hebben om groot te zijn enkel om te wedijveren met hun vrouwen, en over de echt grote mannen als Socrates is het ook waar.

Een jonge man vroeg aan Socrates: "Ik denk erover om te gaan trouwen. Wat is uw advies?" Hij had alle verhalen gehoord over Socrates en zijn vrouw Xanthippe. Dat moet een echt gevaarlijke vrouw geweest zijn, een Amazone! Ze was gewend om Socrates te slaan. Op een keer goot ze heet water, kokend heet water over hem uit; ze was het aan het koken voor de thee, maar werd boos en goot het over het gezicht van Socrates.

Socrates was een lelijke man, foeilelijk – met een dikke wipneus, niet om aan te zien, walgelijk. Xanthippe maakte hem nog afgrijselijker! De helft van zijn gezicht bleef zijn hele leven verbrand.

Dus deze jongeman was bij de juiste persoon terechtgekomen om te vragen: "U heeft meegemaakt wat het is om echtgenoot te zijn, meer dan ieder ander, en heel Athene gonst van de verhalen over uw vrouw en u, en u bent de wijste man, zo heeft het Orakel van Delphi verklaard; daarom kom ik u vragen – ik zit in een dilemma – moet ik nu gaan trouwen of niet?"

Socrates zei: "Je moet maar gaan trouwen."

De jongeman kon het niet geloven. Hij had dit antwoord niet verwacht. Hij zei: "Dit zegt u na heel die ervaring Xanthippe als vrouw te hebben?"

Hij zei: "Ja. Als je een goede vrouw treft, zal ze zorgen dat je slaagt in het leven, zal ze ambitie in je leggen. En jij bent jong; je hebt wel wat ambitie nodig. Als je een vrouw krijgt zoals die van mij, dan word je filosoof. Mijn vrouw heeft me enorm geholpen de kunst te leren van onaangetast blijven. Wat er ook komt – succes of mislukking, ellende of geluk – het is me allemaal om het even. Zij heeft me gecenterd gemaakt. Op geen van beide manieren verlies je erbij; dus ga maar trouwen."

Er is een mogelijkheid – alle mogelijkheid, eigenlijk – dat alle eer voor Boeddha's verlichting toekomt aan Yashodhara, zijn vrouw. Alle eer dat Mohammed de profeet van God werd, MOET toekomen aan zijn negen vrouwen. Het is heel goed mogelijk dat deze mensen op een of andere manier hun best deden om niet van de wijs te worden gebracht, niet te worden afgeleid, dat ze op zoek gingen naar een onbekend iets, op zoek gingen naar een innerlijk, het onbekende vanbinnen, zodat ze de hele wereld konden vergeten. De echtgenote, de vrouw is eigenlijk de meest nabije wereld om je heen; ze omgeeft je aan alle kanten, in elk hoekje en gaatje. Dus jullie zogenaamde grote mannen staan bij hun vrouwen in het krijt, en jullie vele echte grote mannen staan ook bij hun vrouwen in het krijt, hoewel ze dat niet hebben geaccepteerd. Dat is een kwalijke zaak.

Mij wordt vaak gevraagd waarom vrouwen niet verlicht worden. De oorzaak is: Géén man is in staat ze tot dat uiterste te drijven! Met vrouwen heeft het niets te maken; het komt juist door de impotentie van de man – hij kan ze niet tot dat punt drijven. Bovendien, vrouwen zijn altijd geaard, gecenterd; de man is niet geaard, niet gecenterd. Hij blijft wazig en hij heeft het aarden nodig, heeft centreren nodig.

Slenterend door London's Soho district, merkte de jonge cockney een charmant meisje op dat worstelde om haar minirokje omlaag te houden in de pittige wind. Hij tikte aan zijn hoed, en zei: "Aardig harig, he?"

"Wat had je verdorie dan verwacht?" antwoordde zij. "Veren?"

Sheila en George brachten hun eerste huwelijksnacht door in een curieus middeleeuws stadje in Frankrijk. Om de avond wat pittiger te maken, stelde Sheila ondeugend voor om te vrijen telkens als de oude nachtwaker zijn uurbel liet horen. George glimlachte van genoegen bij dit vooruitzicht, maar vier bellen later deed hij alsof hij eruit moest om sigaretten te gaan halen en hij wankelde weg naar het torentje van de waker.

"Hoor eens, beste man," puftte hij tegen de man, "doe me een lol, wil je? Laat voor de rest van de nacht die bel van jou rinkelen met tussenpozen van twee uur in plaats van elk uur! "

"Ach", antwoordde de oude waker, ...en hij frummelde aan zijn snor ..., "Ik zou je graag dat plezier doen, monsieur, maar dat gaat niet."

"Waarom niet?" vroeg George, "Ik geef je wel wat geld, als dat je dwars zit!"

"Helemaal niet" antwoordde de oude man, "Ziet u, een knap jong vrouwtje heeft me al omgekocht om de bel elk half uur te laten rinkelen!"

Ik heb het altijd klaargespeeld te veranderen van een bewonderaar van vrouwen in een vrouwengek.

Als je een bewonderaar van vrouwen bent dan zal je onvermijdelijk omslaan in een vrouwengek, want bewondering is bedrieglijk; bewondering is mogelijk alleen op een afstand.

Hoe dichterbij je komt, hoe dwazer je er zal uitzien en ben je eenmaal gevangen door de vrouw, dan moet je wel zijn omgeturnd tot een verdomde dwaas. En je probeerde op alle mogelijke manieren te worden gevangen, dus kun je er ook niet makkelijk uitkomen.

Een muizenval holt nooit achter een muis aan, de muizenval zit gewoon gecenterd, geaard. De muis in zijn vage romantiek slaat aan het dromen over de knusheid in de muizenval, de geur van het voedsel daarbinnen, de spaghetti en dat alles, en hij loopt in de val. Het is een koud kunstje in de val te lopen; erg moeilijk er weer uit te komen, omdat de muizenval enkel een ingang heeft en geen uitgang.

Dus Prasad, het gaat steeds weer gebeuren!

Ik bewonder geen enkele vrouw; ik ben geen romanticus, ik ben erg concreet. Wat ik ook zeg over mannen of vrouwen, is gewoon een feit – geen ficties hoor! En ben je eenmaal gevangen, dan zit je voortdurend in de moeilijkheid, want er zijn andere muizen vallen overal in het rond, die er knusser uitzien, warmer, knapper, pikanter. Eigenlijk is het woord "spicy" (pikanter), enkel maar het meervoud van "spouse" (echtgenoot). En het huwelijk is een heel vreemde affaire; het dessert wordt als eerste opgediend en dan wordt alles weggekiept!

Na een harttransplantatie kreeg de patiënt instructies van zijn arts. Hij werd op een streng dieet gezet, mocht geen tabak en kreeg de raad minstens acht uur slaap per nacht te nemen. Tenslotte vraagt de patiënt "Hoe moet het met mijn seksleven, dok? Kan het voor mij geen kwaad, geslachtsgemeenschap?"

"Enkel met je vrouw," antwoordt de dokter. "We willen niet dat je àl te opgewonden raakt."

Een man van middelbare leeftijd gaat naar een dokter en legt uit dat zijn vrouw hem voortdurend aan z'n kop zeurt over zijn afnemende potentie. Hij geeft hem een doosje pillen en verzekert hem dat die wonderen doen.

Een maand later komt de man terug, klaarblijkelijk tevreden over de resultaten. "De pillen zijn fantastisch!" zegt hij, "ik heb het iedere nacht drie keer gedaan."
"Prachtig" antwoordt de dokter, "Wat zegt je vrouw van je vrijpartijen nu?"
"Hoe zou ik dat nou weten?," zegt hij met een schouderophalen, "Ik ben nog niet thuis geweest!"

Je vraagt me, Prasad: *Wat is uw geheim?*

In mijn leven is er geen geheim – of je kunt het een publiek geheim noemen. Ik heb niets verborgen: Ik leef niet als een vuist, ik leef als een open hand. Niets is verborgen, niets is esoterisch, niets is geheim; alles is zo klaar als een klontje.

U heeft meer vrouwen leiding gegeven dan echt mogelijk is, en toch bent u vrij gebleven en door hen allen geliefd.

Het publieke geheim is dat je vrij kunt zijn enkel als je te veel vrouwen om je heen hebt. Dan zijn ze zo met elkaar bezig dat ze je absoluut alleen laten; eigenlijk vergeten ze jou helemaal! Hun jaloezieën, hun afgunstigheden zijn genoeg om hen bezig te houden. Als iemand echt vrij wil zijn van vrouwen, dan is dat de enige manier! Dit is mijn publieke geheim!

En ze houden allemaal van me om de simpele reden dat ik van niemand het bezit ben, en dat ik evenmin iemand bezit. Als je een vrouw bezit, dan heb je de poppen aan het dansen. Als je door een vrouw bezeten wordt, dan zit je in de problemen. Ik bezit niemand, ik ben evenmin iemands bezit. Ik blijf mijn eigen ding zitten doen – wat betekent 'niets doen' – en ik zorg dat de vrouwen in een kringetje rond blijven draaien. En ze hebben zoveel problemen; ze kunnen het zich veroorloven mij helemaal te vergeten!

En je zegt: *U heeft meer vrouwen leiding gegeven dan echt mogelijk is...*

Nee, je kent de limiet niet. Zelfs de hemel is niet de limiet! Als de nieuwe commune er komt zul je eens wat zien: ik zal zo veel vrouwen leiding geven, zelfs als ik dood ga, dat het jou nog jaren zal kosten te ontdekken dat de man er niet langer meer is! Ze zullen zoveel trammelant maken en dansen en liefhebben en allerlei dwaze dingen doen, dat je niet eens te weten komt of ik hier nog ben of vertrokken ben.

En ik heb ze de leiding gegeven omdat zij meer pragmatisch zijn dan mannen; ze hebben een groter vermogen om met de realiteit om te gaan. Ze zijn aardgebonden. De man neigt meer naar de hemel, de vrouw is geworteld in de aarde. Het is een heel pragmatische opstelling. Als de vrouw de hele wereld onder haar leiding neemt, zal de wereld veel idiote dingen laten varen. Bij voorbeeld, oorlogen zullen verdwijnen. Natuurlijk zullen er meer mooie kleren zijn, modeshows, mannequin shows, maar wapens, atoombommen, waterstofbommen enz. zullen verdwijnen – geen vrouw die geïnteresseerd is in al deze dingen. Hiroshima en Nagasaki zullen niet nog eens gebeuren; het is enkel de man die deze dingen kan doen. Kruistochten gaan verdwijnen, godsdienstoorlogen gaan verdwijnen, jihads verdwijnen. Geen enkele vrouw interesseert het; haar interesse is heel pragmatisch, reëel. Ze stelt meer belang in kleding, cosmetica, schoonheid; en die interesses zijn goed - ze houden je levendiger. De interesses van mannen zijn erg gevaarlijk – politiek, godsdienstig, economisch – en ze brengen meer en meer onheil.

Onder het mom van de mensheid te dienen gebeurt er meer onheil dan wat ook maar; in drieduizend jaar zijn er vijfduizend oorlogen uitgevochten en dat kun je allemaal op het krediet van de man schrijven. Ontelbare mensen worden gedood uit naam van de liefde, uit naam van democratie, van vrijheid, van liefde. Wel, geen enkele vrouw kan dat doen. En ik

denk niet dat je een wereldoorlog kan hebben vanwege cosmetica of kleding en design en drama's en nieuwe gerechten – je kunt geen wereldoorlogen krijgen om deze dingen! Ik wil dat mijn commune heel aardgebonden is, want dit is mijn ervaring, de observatie van vele levens: dat de boom eerst diep de aarde in moet gaan; hoe dieper de wortels gaan, des te hoger de takken oprijzen. Als je tot de sterren wilt reiken met je bloemen dan moet je gaan tot op de steenbodem van de aarde.

Alle wereldgodsdiensten zijn een beetje mistig gebleven, chaotisch, om de eenvoudige reden dat ze allemaal tot de sterren probeerden te reiken, tot het ongekende, tot wat verafgelegen was, zonder ooit na te denken over de wortels.

Boeddha was tegen vrouwen, hij wilde vrouwen niet inwijden. Hij zei dat zijn religie vijfhonderd jaar zou hebben geduurd, maar doordat hij er tenslotte in toestemde vrouwen te initiëren zijn religie zou verdwijnen binnen vijfhonderd jaar. Wat ik zelf heb waargenomen is precies het tegenovergestelde: zonder vrouwen zou die niet eens vijf honderd jaar hebben geduurd, want op het moment dat Boeddha stierf begonnen alle mannen ruzie te maken – ideologische oorlogen. Tweeëndertig sekten werden er meteen geboren, nog dezelfde dag! Zelfs Boeddha's lichaam was nog niet eens totaal verbrand en tweeëndertig filosofische scholen, tweeëndertig interpretaties kwamen er. De oorlog was begonnen.

Toen Jezus werd gekruisigd, waren al die twaalf dwazen weg. Drie vrouwen waren er om zijn lichaam van het kruis af te halen, maar geen enkele man. Maria Magdalena was er, de prostitué, haar zuster was er, Martha, en Jezus' moeder Maria was er. En al die apostelen, die fanatici, waar waren die heengegaan? Ze waren het Vaticaan aan het voorbereiden, de toekomst aan het voorbereiden, met Jezus was het afgelopen! Nu was het een kwestie van theologie, de filosofie, de ideologie. Maar die drie vrouwen bekommerden zich niet om theologie of filosofie, zij bekommerden zich om zijn lichaam. Zij waren praktischer, ze waren trouwer, eerlijker, oprechter. Ze hielden van de man, ze namen risico voor de man, ze waren bereid om veroordeeld te worden. Al die mannen waren foetsie.

Een van de meest onderlegden van Jezus' discipelen was Judas; hij verraadde hem voor slechts dertig zilverlingen. Geen enkele vrouw zou dat hebben kunnen doen. En hij was de meest intellectuele onder al Jezus' discipelen. Maar intellectuelen kunnen heel makkelijk verraden. Zij zijn de meest afvallige mensen op de wereld, want hun hart doet er niet in mee, enkel hun hoofd – en het hoofd is sluw, het hoofd is berekenend. De vrouw leeft vanuit haar hart.

Vandaar dat mijn commune functioneert op een totaal nieuwe manier: die moet eerst wortel schieten. Dat is de manier van alle tuinlieden: eerst moet je aarde geven, mest, wortels aan de plant. Dan komen er bloemen, op eigen houtje. Bloemen komen er, maar ze kunnen niet komen zonder wortels. Wortels en bloemen zijn als twee vleugels: heb je beide vleugels, dan is de hele hemel voor jou. Maar het belangrijkste, het eerste, het wezenlijke, het fundamentele, is de wortel.

De vrouw is de wortel van alle leven; de man kan hoogstens een tak zijn, een bloeiende tak, een mooie tak – een verlangen, een streven om de sterren aan te raken. Ze moeten samengaan. Daarom, Prasad, heb ik zoveel vrouwen hier neergezet, en langzaam maar zeker zullen zij de hele grond overnemen en jullie vrijlaten, mannen vrijlaten om tot bloemen uit te groeien.

Een echte commune heeft mannen en vrouwen in een intense synchroniciteit. Alle vroegere communes moesten wel sterven omdat ze afhankelijk waren alleen van mannen; ze zorgden nooit voor de vrouwen. En geen enkele vrouw is ooit in staat geweest een commune te scheppen omdat ze niet naar de sterren streeft.

Een commune betekent een streven, een verlangen, een enorm verlangen naar groei, een immense drang tot verkennen. Geen enkele vrouw kan redenen vinden om de fundering te leggen voor een commune. De man is altijd geïnteresseerd in wat ver weg is, dus wordt hij de oorspronkelijke bron van communes; maar geen enkele man is in staat wortels te leveren. En dit is het probleem geweest in het verleden: de vrouw kan wortels verschaffen maar ze is niet geïnteresseerd in bloemen, en de man kan bloemen geven maar is niet geïnteresseerd in wortels. Intense synchroniciteit is er nodig, intense harmonie. Dat probeer ik hier voor elkaar te krijgen.

Bezeten van het idee om allerlei slag klanten te plezieren met meisjes van het allerhoogste niveau, zette de madame een sporthuis van drie verdiepingen op. Ze had ex-secretarissen, geselecteerd op hun efficiency, op de eerste verdieping; ex-modellen, geselecteerd op schoonheid, op de tweede; en ex-schooljuffrouwen, geselecteerd op intelligentie, op de derde. Naarmate de tijd verstreek merkte de madame dat bijna al het spel naar verdieping nummer drie ging. Ze vroeg waarom en het antwoord op de puzzel kwam ten slotte van één van de vaste klanten.

"Wel", zei de sportieve heer. "U weet hoe die schooljuffrouwen zijn: ze laten het je nog eens en nog een keer doen, totdat je het goed snapt!"

En dit is het echte publieke geheim: mijn vrouwelijke sannyasins doen het heus voortreffelijk goed, en ze zullen zorgen dat je het nog eens en nog eens doet totdat je het correct doet!

De ochtend na het kantoorkerstfeest wordt de man wakker met een vreselijke kater. "Ik voel me beroerd" klaagt hij.

"Maar goed ook", zegt zijn vrouw. "Je hebt je aangesteld als een idioot gisteravond".

"Wat heb ik dan gedaan?"

"Je raakte in een ruzie verzeild met je baas en hij heeft je ontslagen."

"Nou, hij kan naar de verdommenis lopen!"

"Dat is precies wat je tegen hem zei".

"Is het heus?" zegt hij ongelovig. "Dan moet je de oude geit maar neuken!"

"Dat is nou net wat ik gedaan heb" antwoordt zijn vrouw. "Je gaat terug naar je werk op maandag."

Heel praktisch!

Sam zegt tegen zijn vrouw, Becky, dat ze vanwege de inflatie moeten beknibbelen op de uitgaven – niet meer buiten de deur eten, geen theater, geen concerten enz. Becky doet haar beklag als antwoord daarop: "Maar Sam, als je nou alleen maar leerde hoe je moet neuken, dan konden we de chauffeur afschaffen!"

Maar de man leeft in een totaal andere wereld!

Een man komt terug van een bijeenkomst en laat zijn vrouw trots een gallon bourbon zien, die hij gewonnen heeft omdat hij het grootste seksorgaan heeft van alle aanwezigen.

"Wat!" roept zij uit "Je wilt me toch niet vertellen dat jij je zaakje hebt laten zien waar al die mensen bij waren?"

"Enkel ver genoeg om te winnen", is zijn antwoord, "enkel ver genoeg om te winnen!"

De laatste vraag: *Osho, ik ben begonnen u vragen te stellen, wel drie of vier keer al. Iedere keer dat er een brief klaar was, had ik het gevoel dat alles wat ik geschreven had nonsens*

was en dus gooide ik ze allemaal in de prullenbak. Desondanks wil ik graag dat u een paar woorden tegen me zegt, hoewel ik zelden naar uw woorden luister – alleen maar horen, in uw nabijheid zijn.

Sinds ik hier ben aangekomen, ben ik echt geïrriteerd. Het ging prima met me in het Westen en ik had nooit naar een meester gezocht. Nu ben ik hier en ik heb geen zin om terug te gaan. Wat is me toch overkomen?

Anneliese, ik ben jou overkomen! Nu is er geen weg terug, en zelfs als je teruggaat, dan ga ik met je mee. Ik ga je achtervolgen, overall! Ik kan je geïrriteerdheid begrijpen. Dat is voor mij heel de lol – mensen irriteren! Zijn ze eenmaal geïrriteerd, dan zijn ze gevangen.

Natuurlijk, je hebt gelijk dat je het in het Westen goed had; nu kun je het nooit meer ergens anders goed hebben, maar alleen nu, hier. Nu kan geen Westen en geen Oosten je van enig nut zijn. Je hebt van iets geproefd dat je niet eerder geproefd hebt. En als je eenmaal iets geproefd hebt – iets alcoholisch, iets als LSD – dan kun je nooit meer dezelfde persoon opnieuw zijn. De smaak blijft hangen, blijft je achtervolgen.

En dit is pure LSD, wat hier gebeurt! Het is geen chemische LSD, het is alchemisch – veel verfijnder dan chemische LSD ooit kan zijn. Het is echte soma! Het is wat er altijd gebeurd is tussen een meester en een discipel. Het is niet nodig om naar mijn woorden te luisteren, Anneliese; enkel bij me zijn is voldoende, enkel in harmonie zijn, dat is genoeg. Woorden zijn enkel strategieën om je op mij afgestemd te houden zodat je niet in slaap valt, zodat je wakker blijft.

Je zegt: Iedere keer dat er een brief klaar was, had ik het gevoel dat alles wat ik geschreven had nonsens was...

Dat is het ook! Maar je hoeft het niet weg te gooien, wat moet ik hier anders gaan doen? Gebruik mij als een prullenmand; dus wat je ook schrijft, zin, onzin ...het is allemaal onzin ... wat mij betreft is het allemaal onzin. Daarom kun je het naar mij sturen, en ik maak er dan een of ander waanzinnig iets van.

Nadat hij genoeg geld had opgehaald door aalmoezen, besloot een inwoner van de Bowery zijn verfrissing te nemen bij een van Wall Street's betere drinkgelegenheden.

Een financieel magnaat die naast hem zat was zichtbaar ontsteld door de verschijning en de lucht van de randstedelijke figuur, en wel zo erg eigenlijk, dat hij zich naar de man keerde en bits zei: "Reinheid komt na goddelijkheid .. John Wesley." Er werd geen acht op zijn woorden geslagen.

Enkele minuten later, sprak de financier weer luid: "Reinheid komt na goddelijkheid. .. John Wesley." Nog steeds werd hij genegeerd.

Eindelijk schreeuwde de zichtbaar geïrriteerde financier in de man zijn gezicht: "Reinheid komt na goddelijkheid ... John Wesley !."

Waarop de achterbuurtbewoner kalmpjes antwoordde: "Val dood jij! ... Tennessee Williams."

Je kunt mij elke onzinnige vraag stellen; ik zal je nog grotere onzin verkopen. Daarin ben ik een expert... de enige bekwaamheid waarop ik aanspraak kan maken! Hoe baarlijker nonsens een vraag is, des te meer geniet ik ervan, want het vraagt om een nog onzinniger antwoord. Als je iets idioots vraagt, betekent het dat je om iets idioots vraagt, en ik ben de laatste die je daarin kan overtreffen!

Anneliese ...

Een man ging naar een restaurant en bestelde zijn ontbijt. Toen de serveerster zijn koffie bracht, merkte hij dat haar duim in de koffie stak. Toen de roereieren kwamen, merkte hij weer dat haar duim in de eieren zat.

Dat was wat al te gortig en hij zegt: "Juffrouw, ik heb niets gezegd toen ik uw duim in mijn koffie zag, maar nu zie ik dat uw duim in mijn eieren zit, ook dat nog."

"Ja" zegt de serveerster, "Ik heb pijnlijke reuma in mijn duimgewricht, en de dokter heeft tegen me gezegd: "steek hem in iets warmes, dat verzacht de pijn."

De man is nijdig en zegt: "Nou, waarom stop je hem niet in je reet?"

"Ja, dat doe ik heus wel," antwoordt de serveerster, "maar alleen als ik in de keuken ben!"